

EL ESTE AVERY. ȘI CĂLĂTOREȘTE ÎN TIMP.

E cam ciudat să auzi asta despre un băiețel, nu?

Dar stai să vezi cum a ajuns să se spună asta despre el: e suficient să clipească doar o dată și Avery e transportat instantaneu în altă țară...

ȘI ÎN ALTĂ PERIOADĂ ISTORICĂ!

Unii spun că Avery are pur și simplu o imaginație bogată. Dar dacă e să îl crezi pe Avery pe cuvânt, atunci tot ce povestește chiar i s-a întâmplat în realitate!

**AZI, DE EXEMPLU, E AVERUS,
UN BĂIAT CARE TRĂIEȘTE ÎN
EVUL MEDIU, ÎN ANUL 1050 E.N!**

O TREZIRE ZGOMOTOASĂ

Averus se trezește brusc și privește în jur. Stai așa, e la el acasă! Și e în patul lui! Băiatul își pune capul la loc pe salteaua din păr de cal și își înăbușă un căscat. La scurt timp după aceea, aude pe cineva țipând.

Și ce mai țipăt! Îi face pielea de găină.

— Ce... ce se petrece? mormăie el, pe jumătate adormit.

Atunci își dă seama că țipătul e ceea ce l-a trezit! Averus iese în fugă din căsuța lui de lemn, cu acoperiș de stuf, și e orbit de soare.

Deși e încă dimineața devreme, e mare gălăgie în jur... mai mereu se întâmplă ceva pe *pars massaricia*, parcela de pământ pe care locuiește cu familia lui, dar azi e diferit. Azi e mai multă agitație decât de obicei! Băiatul

face câțiva pași în curte și îl trece un fior când simte pământul rece sub tălpile goale. Acum aude mai bine. Cineva strigă un nume...

— Caterina!

Averus se strâmbă. Da, mereu e vorba de Caterina. E sora lui mai mică și are șapte ani. El are doisprezece și nu vrea decât să se trezească în liniște. Dar asta nu-i posibil.

Uite că vine și tata, cu pas grăbit. S-a murdărit deja de noroi pe pantaloni, iar tunica scurtă are tivul distrămat. Însă ce-i mai important e că arată palid la față și gâfâie.

— Averus, te rog să m-ajuti! îi spune el băiatului. N-o găsim pe Caterina! Averus ridică din umeri.

— Probabil că a plecat de una singură ca de obicei, dar întotdeauna se întoarce, știi asta, răspunde el, frecându-se la ochi, somnoros.

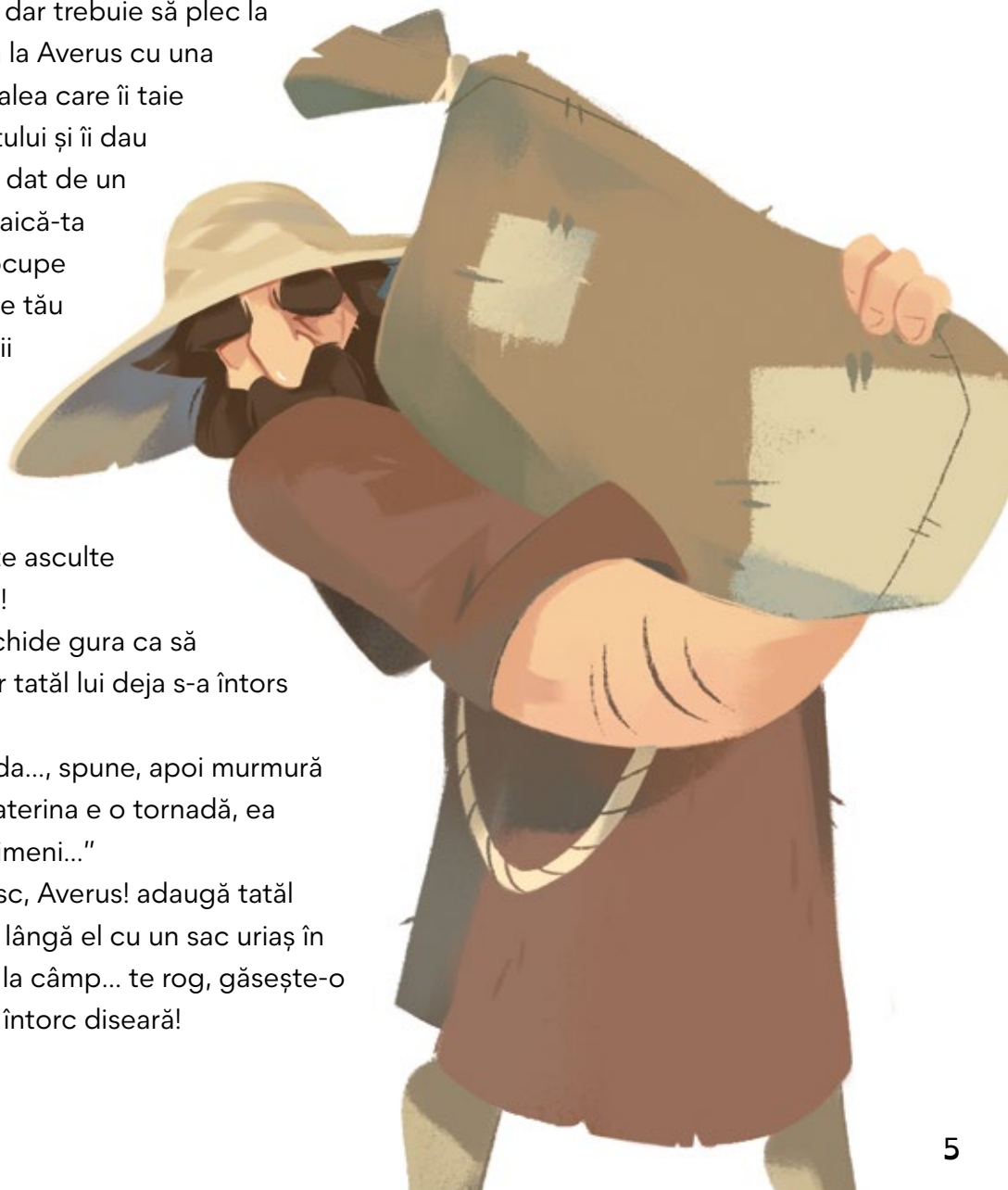
Tatăl lui ridică o mână plină de bătăături și cu unghiile negre.

— Așa sper, dar trebuie să plec la câmp... Se uită la Averus cu una dintre privirile alea care îi taie respirația băiatului și îi dau de înțeles că a dat de un necaz mare: Maică-ta trebuie să se ocupe acum de fratele tău mai mic, dar știi câte griji își face... Poți să te duci s-o cauți? Caterina o să te asculte dacă o găsești!

Băiatul deschide gura ca să protesteze, dar tatăl lui deja s-a întors la treabă.

— Sigur că da..., spune, apoi murmură în sinea lui: „Caterina e o tornadă, ea n-ascultă de nimeni...”

— Mulțumesc, Averus! adaugă tatăl lui, trecând pe lângă el cu un sac uriaș în spate. Mă duc la câmp... te rog, găsește-o pe sora ta! Mă întorc diseară!

FEUDALISM

FEUDA
înainte
de toate!

Pentru a le fi mai ușor să-și guverneze regatele, monarhii se bazează pe **nobili** și pe **episcopi** (considerați oameni de încredere), care devin lorzi feudali. Fiecăruia i se acordă o feudă, adică o porțiune de pământ pentru a fi administrată. Acest sistem de guvernare se numește **feudalism**. Lorzii feudali jură loialitate monarhului, căruia îi trimit o parte din ceea ce produce feuda lor (de obicei, recolte de grâne și cherestea).

De asemenea, în caz de război, luptă de partea regelui, alături de soldații lui. Din acest motiv, lorzii feudali mai sunt numiți și **vasali** (care înseamnă „servitori ai regelui”). Dacă feuda este foarte mare, lordul feudal o poate împărți în parcele pe care le încredințează cavalerilor din regiune. La rândul lor, cavalerii își pot împărți și ei pământul și îl pot încredința iobagilor.

ÎN CONCLUZIE, SOCIETATEA FEUDALĂ ESTE UNA PIRAMIDALĂ, CU MONARHUL ÎN VÂRF ȘI IOBAGII LA BAZĂ.

RITUALUL DE ÎNVESTIRE A UNUI LORD

O ceremonie denumită învestitură oficializează acordarea unei feude de către rege. Învestitura începe cu *hominium*, adică omagiul: vasalul declară că acceptă să devină „servitorul regelui”, punându-se, astfel, în serviciul lui. Urmează *immixtio manuum*, prin care **regele și vasalul îngenuncheat** își împletesc mâinile. Apoi vine *osculum*, sărutul care pecetluiește pactul. La final, regele îi dăruiește lordului feudal un **obiect simbolic** ce finalizează învestitura: un pumnal, un baston, un inel sau un bulgăre de pământ.

